

Stoletnica Slomškovega molitvenika za fante: »Življenja srečen pot!« Fantje slovenski, ne pozabite na ta redek jubilej in v vsaki župniji naj se osnuje odbor, ki bo pripravil proslavo tega jubileja za september na tak način, da bodo vsi fantje do tedaj prebrali te lepe Slomškove nauke. Molitvenik sam dobite v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Imel s svojo JNS v Sloveniji samo zborovanja v skrbno zaključenih prostorih, kamor so imeli dostop le povabljeni. In še ti »zborčki« so se mogli vršiti v senci orožniških bajonetov ob glasnem protestu ljudstva, zbranega na ulicah. Ko se je po takih »zmagovitih« zborovanjih »zmaga-lec« Pera vrnil v Beograd, ga je spremljal takšen glavobol, da je popolnoma zmagal nad njegovim razpoloženjem. Kar piše »Kmeti list« po svojem JNSarskem drugu »Jutru«, je samo želja, ki bi se naj bila izpolnila, pa se ni. Gospoda Kramer in Pucelj sta poklicala g. Pero v Slovenijo, da bi jima zopet pomagal na konja. Pa kaj, ko je ubogi Pera že davno sam zletel s konja! Kaj ne da, čudna zmagovitost!

Resnicoljubni »Kmeti list« piše o umoru katoliškega akademika Rudolfa Dolinarja tako-le: »Eden od demonstrantov, študent Rudolf Dolinar iz Lučin nad Škofjo Loko, je obležal v jarku in se zadušil. Imel je lažjo rano na hrbtu, ki pa ni bila smrtno nevarna.« Tako poročanje, ki meče med vrstami blato na ubogo žrtev zločinskih morilcev, na siromašnega sina ubogih slovenskih kmetijskih staršev, z bengalično lučjo razsvetljuje dušo tega laži-kmetijskega glasila do dna. Na dnu te duše ne počiva nič kmetijskega, marveč samo liberalno, protikmetško JNSarstvo z vso svojo hudobno zagrizenostjo.

Lep kulturni jubilej. Mariborsko gledališče bo slavilo te dni 150 letnico obstoja in kulturnega delovanja.

Orožnika rešitelja. V Sp. Boču nad Selnico ob Dravi sta ob priliki službenega obhoda orožnika rešila iz močno naraslega

potoka že nezavestno štirinapolletno Ivanko, hčerko kočarjeve žene Jožefe Jarc, in sta jo spravila z umetnim dihanjem k življenju.

Obžalovanja vredni slučaj.

Rešena iz valov Drave. V Mariboru je skočila z dravske brvi v Dravo zvečer 17 letna Ana Novak, doma iz Macija pri Ptuj. Nesrečnega dekleta so videli v borbi z valovjem iz krčme Dabringer ob Pristanu. Sin gostilničarke je hitro skočil v čoln, zaveslal na sredino reke in rešil dekline, katero so oddali v bolnišnico. Obupala je radi tega, ker ne dobi službe.

V hotelu se zastrupila. V nekem mariborskem hotelu se je zastrupila 25 letna artistinja Helena Komareto iz Weidlinga pri Klosterneuburgu v Avstriji. V nezavestnem stanju so jo prepeljali v bolnišnico, kjer je preminula, ne da bi se bila zavedla. Omenjena se je vrnila pred kratkim iz Egipta, kjer je nastopala kot plesalka.

Kmečki strah pod ključem. Orožnikom pri Sv. Trojici v Slov. goricah je padel v roke 28 letni brezposelni delavec Ivan Ribič. Omenjeni je bil pravi strah za vse kmečke hiše po Slov. goricah, v katere je vlamljal z vso drznostjo in odnašal vse, do česar je prišel. Ukradeno blago je prodajal kmečkim odjemalcem, denar pa zapravljaj na debelo.

Vlom pri mesarju. V noči na 17. junij je bilo v Ptuj na Minoritskem trgu vlomljeno od neznanca pri mesarju Maksu Weissenstein. Vlomilec mu je odnesel raznih mesnih izdelkov za 500 Din.

V celjsko bolnišnico so bili oddani naslednji poškodovanci: 31 letni brezposelni zidar Josip Gluk iz Radmirja, katerega je v noči napadel na povratu neznanec in ga je poškodoval po vsem telesu. — V Sent Ilju pri Velenju je neki posestnik v prepiru napadel 31 letnega posestnikovega sina Miho Miklavžina iz iste vasi in ga zabolal z nožem v levo stran prsi. — Neki

prekupčevalec z živino od Sv. Lenarta je hotel udariti 25 letnega posestnikovega sina Ivana Drameta iz Grobelc pri Šmarju s sekuro po glavi. Drame pa je prestregel udarec z roko, pri čemer ga je napadalec zadel v roko in ga močno poškodoval.

Mater pognal čez skalovje, ker je branila sina. Terezija Strnad, 44 letna žena delavca iz celjske cinkarne, je šla s svojim sinom k nekemu kmetu v Pečevje, ki je vse zbrane pogostil z vinom. Fantje so se pri pijači skregali ter se začeli zaganjati v Strnadovega, katerega je branila mati. Slednjič je eden od pretepačev pognal žensko preko skalovja, kjer si je prebila lobanjo in je v bolnišnici kljub zdravniški negi podleгла poškodbi.

Žalostni pojavi obupa nad življenjem. Samomorilna kronika beleži od zadnjic naslednje žrtve obupa: Viktorijo Golob, 23 letno viničarjevo hčerko iz Trčove v župniji Sv. Peter pri Mariboru; Jožefa Rečnik, ki se je obesil kot 21 letnik v Hočah pri Mariboru; v Podkrajju so našli obešenega posestnika Ivana Klavž radi tega, ker mu je pobila toča polje.

Izdaten vlomilski plen. V Novem predmestju v Škofji Loki je bil te dni izvršen vlom v trgovino Franca Šifrerja. Vlomilec so se spravili predvsem nad usnje ter razne čevljarske potrebščine. Gotovine so vzeli 500 Din. Skupna škoda znaša 50.000 Din. Znaki kažejo, da se je glavni uzmovič pustil na večer zapreti v hišo in v noči odprl vrata ostalim pomagacem. Čisto sigurno je, da je pri vladu sodelovalo več oseb, ker so množine usnja težke in je moralo pri odnašanju pomagati več prav krepkih rok.

Vojni invalid obupal nad življenjem. V Dolgem brdu pri Mlinšah nad Litijo se je ustrelil posestnik Franc Kokole, oče devetih otrok. Rajni je bil v svetovni vojni ranjen v glavo in je večkrat tožil o bolečinah.

Ptič iz juga prijet v Ljubljani. Ob pri-liki velesejma v Ljubljani se je nateplo tjakaj več pretkanih žeparjev iz vseh delov države. Policija je aretirala 45 letnega

Dekle se za jagrovo porogljivost ni zmenilo, temveč je mirno nadaljevalo:

»Najprej bi ti dobri ljudje radi, da napraviš kraj pohujšanju na Fužini in pustiš tisto ničvredno tovarišijo?«

»Kaj potem še?«

»Opusti svoje divje navade in strasti, da se te človek ne bo moral bati!«

»In kaj še?«

»Ne zabi na Boga! Nikoli te ni videti v cerkvi, ob nedeljah nisi nikoli pri maši. Postati moraš dober kristjan. Zato je seveda treba, da greš k spovedi in se spraviš z Bogom.«

»Ali še kaj?«

»Ne. Več kaj noben poštenjak ne zahteva od tebe. Kvečjemu to še, da na pravi poti tudi vztrajaš.«

»Tako, tako! To se pravi: naj se odrečem svoje prostosti in naj se plazim okoli kakor kaka kislja tercijska.«

»Ne! To se pravi: bodi mož, kakor je prav!«

Stisnil je zobe, da so zaškripali. Na videz je ostal miren, v notranjosti pa je kahal jezo...

Kaj si misli to prevzetno dekle?

Ker se njeni lepoti vse klanja, ker si ji ljudje in živali dajo slepo voditi, pa misli, da bo tudi z njim lahko brkala, kakor se ji zljubi.

Ha, saj vem, kam pes taco moli! Rada bi se pohvalila, da je tudi njega, ponosnega, drznega in divjega jagra, premagala in ukrotila.

Pa se bo opekla! On se še nikomur ni podal, se tudi ne bo — najmanj še kaki ženski, najsi je še tako lepa in mikavna...

Le čakaj! Povrnili ji bo njeno predrznost; pokazal ji bo, da on ni nič manj samozavesten, da zna biti tudi on tak...

Ko blisk so mu švignile te misli po glavi, malo je pomolčal, potem pa je dejal na videz neodločno:

»Kar zahtevaš, ni malo; zaradi tega bi rad vprašal, kaj mi za to daješ, če ti te želje izpolnim. Za nič ne stori nihče nič.«

»Saj sem ti že rekla,« mu je zagotovila, »mir z Bogom dosežeš in mir s samim seboj, tisto notranjo srečo, ki si jo doslej pogrešal.«

»S čim mi moreš to potrditi?«

»Rečem ti in vem, da je tako res.«

»Gola beseda tvoja mi je premalo. Pa tudi tako skromen nisem kakor kak otrok. Kaj več zahtevam, kaj takega, kar lahko vidim.«

»Ljudje te bodo čislali in spoštovali. Vsi, ki so poštjeni in dobri, te bodo hvalili.«

»To mi je vseeno: niti me boli, kar ljudje pravijo, niti mi dobro ne de. Sicer pa mi tudi na to nič gotovega ne moreš dati.«

»Kaj hočeš, da ti gotovega dam? Ne razumem te.«

»Nekaj hočem za to, če storim po tvojem. Če naj jaz kaj tako velikega in težkega storim, kakor si prej rekla, moraš tudi ti zame nekaj storiti.«

»Rada, če le morem.«

razdelitev tega posestva, ki ga cenijo na 4 in pol milijona pengov, povzročila velike težave, zato so poklicali na pomoč strokovnjaka, ki je po daljšem proučevanju napravil načrt za razdelitev. Sedaj pa se dediči spet niso mogli sporazumeti, kateri del naj pripade hčeri in kateri vnukoma. Končno so se zedinili na šrebi, ki je dokončno odločil to težavno vprašanje.

Kralj in pevec

Nekoga pevca, ki je bil vsekako sposoben v svoji umetnosti, a tudi strašno domišljav, so predstavili nekoga dne francoskemu kralju Ludoviku XIV. Kralj je opazil, da ima precej slabe nogavice. Vprašal ga je, ali je on tisti pe-

Vse papirne potrebščine za razne prireditve, kot kreppapir, svileni papir, papir za rože, listje za rože, papirni servijeti, namizni prti, papirni krožniki, torten-papir — na malo in veliko — v Čirilovi Maribor-Ptuj.

Ivana Lukiča, doma iz Hrvatske. Imel je pri sebi več tisočakov, 15 dragocenih prstanov, dve zlati ovratnici in še razne druge dragocenosti. O Lukiču sumijo, da je okradel cerkev v Splitu in ima več vlovov in tatvin na vesti, katere je izvršil po južnih krajih naše države.

Ukraden kanon. Veleposestnik baron Codelli poseda pri Ljubljani grad, v katerem ima opremljen manjši muzej. Zadnje dni mu je bil ukraden iz muzeja majhen turški top, ki je bil vlit iz bron, je bil redkost in so ga cenili na 50.000 Din. V Ljubljani so izsledili in prijeli moškega, kateri je ta top ukradel in prodal nekemu livarju. Sedaj je policija oba zaprla, tata in kupca. Niti stari turški topovi niso več varni pred tatovi!

Strel na podbana dunavske banovine. Na podbana dunavske banovine Svetislava Rajiča je v Novem Sadu oddal 18. junija v uradu dva strela bivši občinski tajnik Pavel Pavlovič iz Petrovega sela. Rajič je hudo ranjen v gornji del prsnega koša. Atentator si je s strelom sam končal življenje. Pavlovič je zagrešil zločin, ker je bil ob službo. Stanje ranjenega podbana je resno.

Izpred sodišča.

Obsodba roparskega napadalca. Pred kazenskim senatom mariborskega okrožnega sodišča se je zagovarjal 18. junija 29 letni Matevž Kozel iz Velike Varnice. Imenovani je že bil devetkrat predkaznovan. Komaj je zapustil kaznilnico, že je napadel 27. februarja posestnika Martina Rogino z revolverjem v roki in je zahteval od njega denar. Napadeni mu je izročil listnico z 90 Din. Kozel je bil obsojen na štiri leta ječe.

vec, o katerem so mu pripovedovali že toliko pohvalnega. »Ne vem, Veličanstvo,« je dejal tenor z veliko gesto, »lahko se pa pohvalim, da imam glas, s katerim napravim lahko vse, kar hočem.« — »Če je tako,« je odvrnil kralj, »tedaj bi vam priporočal, da napravite iz nje ga par nogavic, zelo bi vam bile že potrebne.«

Ogromni izdatki za svetovno razstavo v Parizu

Zakon od 16. avgusta 1936 je določil za dela na pariški razstavi 200 milijonov frankov, in sicer: 58 milijonov za gradnjo razstavnih poslopj, 38 milijonov za razne nasade, 25 milijonov za gradnjo cest in kanalizacij, 18 milijonov za okrasna in umetni-

»Moreš že, pa ni nič kaj lahkega, kar mislim.«
»Če ti vse storiš, tudi meni ne bo nič pretežko.«
»Jaz bom storil, kar želiš, naj pride, kar pride, jaz bom, če boš tudi ti. Pa vem: ti ne boš.«

»Povej, kaj želiš!«
Pogledala ga je bistro v oči. Tedaj je trenutek okleval, potem pa je bruhnil iz sebe:

»Jaz hočem, da me vzameš, da postaneš moja žena.«

Zdrznila se je, ko da je kdo zamahnil po njej, zardela je, prebledela, na obrazu si ji bral zdaj strah, zdaj sram, jezo, stud.

Nič tega ni ušlo njegovim bistrim očem, vendar se je čudil, da ga ni kar zavrnila.

Povesila je oči, trepetaje je stala pred njim in ni dala glasu od sebe. Čez nekaj časa je vzdihnila in zašepetala:

»Tako nisem mislila.«

»Ali jaz sem tako mislil,« se je odrezal drzno.

»Preveč zahtevaš.«

»Tudi to, kar ti od mene zahtevaš, je preveč. Torej si nimava kaj obirati.«

Zopet je utihnila...

Kaj, tega divjaka in nevernika naj bi vzela, ki se je leta in leta potepal po svetu — s cigani, s komedijanti in Bog ve s kom, in še tega nihče ne ve, čigav je in odkod!

Na tega strašnega človeka naj bi se navezala za vse življenje?

Slovenska Krajina.

Tišina. V našo mirno faro je prišlo v nedeljo 13. junija veliko razburjenje, ko se je razneslo, da je na gasilski veselici bil družinski oče Kolmanič z nožem zaboden in je med prevozom v bolnišnico umrl. Zapuška mlado ženo in dva majhna otroka. Popolnoma po nedolžnem je pokojni preli svojo kri. Prišlo je na veselici radi plesa do prerekanja, Kolmanič je pristopil in prosil nemirneže, naj bodo pametni in veseli, a že je počil strel iz revolverja in trenutek zatem je znani razgrajac iz Hrasja na Štajerskem prerezal Kolmaniču žilo odvodnico in vsaka pomoč

je bila zaman. Ljudje bi linčali morilca, če ne bi bile orožnikov. Tudi ob ti prilici ponovno poudarjamo, da naše oblasti premilo kaznujeje take ubijalce in vsakemu navadno potem še pol kazni odpustijo, če se v ječi »lepo« obnaša, da potem lažje doma dalje mesari.

Sv. Sebeščan. Tukajšnji Marijin vrtec je naredil izlet h Kapeli na Štajerskem. Otroci se bili kljub naporni poti z izletom zelo zadovoljni. — Naša župnija je razpisana do 3. julija. Prosimo Boga, da bi dobili za župnika duhovnika, ki bo zadovoljen med našim siromašnim ljudstvom in bo nam dober pastir in duhovni oče.

DRUŠTVENE VESTI

Tabor slovenskih fantov in mož v Celju

od 27. do 29. junija 1937.

Legitimacije za tabor so dotiskane. Knjižice so prav lične in imajo tole vsebino: Uvodna beseda slovenskim fantom in možem, nadškof dr. A. B. Jeglič, pokrovitelj tabora slovenskih fantov in mož v Celju. — Program tabora. — Druge prireditve ob času tabora. — Navodila udeležencem: 1. Splošna navodila; 2. podrobna navodila; 3. posebna zdravniška navodila; vojni redi vlakov; redne avtobusne zveze s Celjem; pesmi (ljudsko petje): a) državna himna, b) cerkvene pesmi, c) himna slovenskih fantov; Vodnik po Celju; Potočka zijalka (1700 m) na Oševi.

Opozarjamo, da imajo pravico na polovično voznino na železnici samo imetniki teh legitimacij. Potrdila udeležbe tabora se bodo namreč dajala na rumene železniške legitimacije (obrazec K 13) samo v zvezi s taborno legitimacijo. Župnijske pripravljalne odbore prosimo, naj nam nemudoma sporoče, koliko legitimacij želijo.

Pripravljalni odbor.

Slovenski narodni tabor v Slovenjgradcu

dne 4. julija 1937.

Vsa Slovenija je 30. majnika veselo praznovala dvajsetletnico naše narodne odločbe, majniške deklaracije. Tudi naša meja bo izpregovorila. Dne 4. julija priredi slovenjgraška JRŽ veliko manifestacijo v proslavo majniške deklaracije. Svojo udeležbo je obljubil tudi voditelj slovenskega naroda, g. dr. Anton Korošec, ki bo na proslavi glavni govornik. Naj ta proslava združi vse obmejne okraje okoli našega voditelja! Vabimo kolesarje in narodne noše, da povzdignejo slavnost!

Ob desetih bo na trgu sprejem g. dr. Korošca, nato izročitev diplome častnega meščanstva slovenjgraškega, nakar sledi slavnostno zborovanje. Sodeluje velik pevski zbor vseh okoliških pevcev in več godb.

Vsi na tabor v Slovenjgradec dne 4. julija!

Njegova. Tukajšnje Prosvetno društvo priredi v nedeljo 27. junija ob treh popoldan v graščinskih prostorih v Negovi tombolo z lepimi in številnimi dobitki. Bo tudi godba. Točilo se bo znano graščinsko vino. Domačini in sosedi od blizu in daleč, pridite v Negovo! Ne bo vam žal! Na veselo svidenje!

Toda ali ni tudi marsikaj dobrega na njem?

Njegova postava, njegove ognjevite oči, njegova drznost, njegova neugnana močnatost pričajo, da ni vsakdanji človek.

Nekaj je na njem, kar ljudi prime, zagradi in potegne s seboj — seveda, žal, k hudemu... Morda bi jih tudi k dobremu tako, če bi on sam prišel na pravo pot.

Ali se ni zaobljubila, da ga hoče za vsako ceno spraviti na pravo pot?

Ali ne! Cena je previsoka, uspeh pa preveč negotov...

Veronika, ali ni to le prazen izgovor? Mar je lani oni mladi misijonar kaj vedel, ali bo s pridigo kaj opravil? Ali je kaj spraševal, če je vredno žrtvovati zdravje in življenje za spreobrnitev ljudi? Ali ni brez oklevanja in preudarjanja gorel svojemu poklicu, čeprav mu je že bruhala srčna kri iz ust? Da, do zadnjega je storil svojo dolžnost, dokler se ni zgrudil... Take žrtve njej ni treba. Ni ji treba žrtvovati kri in življenje... Toda: mar ne terja ta človek od nje še več? Groza jo je spretela.

Tedaj jo je vzbudila jagrova beseda:

»Saj sem vedel, da mi tega ne storiš. Z besedami se pač košatiš, dejanja pa so ti pretežka. Pustiva! Ti od mene ne zahtevaj nič, jaz pa od tebe nič — pa križ čez račun!«

Vzdignila je glavo, jo zopet povesila, napol odprla usta pa jih spet zaprla.